

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2022-09-12 Nr. 429-441
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (buvusi *Revolut Payments UAB*¹) (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. sausio 25 d. pareiškėjas ir bankas sudarė mokėjimo paslaugų teikimo sutartį (toliau – Sutartis), kurios pagrindu pareiškėjui atidaryta mokėjimo sąskaita Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – *Revolut* sąskaita).

Laikotarpiu nuo 2022 m. sausio 26 d. iki 2022 m. vasario 15 d. pareiškėjas iš *Revolut* sąskaitos atliko šias penkias mokėjimo operacijas kriptoturto keityklai *Coinbase Ireland Ltd* (toliau – gavėja arba *Coinbase* platforma) (toliau visos šios mokėjimo operacijos kartu – ginčijamos mokėjimo operacijos):

- 1) 2022 m. sausio 26 d. 9 867,55 PLN mokėjimo operaciją (toliau – ginčijama mokėjimo operacija Nr. 1);
- 2) 2022 m. sausio 26 d. 2 200 EUR mokėjimo operaciją (toliau – ginčijama mokėjimo operacija Nr. 2);
- 3) 2022 m. sausio 28 d. 1 420,86 EUR mokėjimo operaciją (toliau – ginčijama mokėjimo operacija Nr. 3);
- 4) 2022 m. vasario 14 d. 4 900 EUR mokėjimo operaciją (toliau – ginčijama mokėjimo operacija Nr. 4);
- 5) 2022 m. vasario 15 d. 2 800 EUR mokėjimo operaciją (toliau – ginčijama mokėjimo operacija Nr. 5).

2022 m. kovo 14 d. pareiškėjas pateikė bankui prašymą gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų Nr. 2, 3, 4 ir 5 sumas. Pareiškėjas paaiškino, kad investavimo platformos *FP Consulting* (toliau – *FPC* platforma) atstovas pasiūlė jam naudotis šios platformos teikiamomis paslaugomis ir atsidaryti joje investavimo sąskaitą. Pareiškėjas priėmė šį pasiūlymą, sumokėjo *NT* platformai pradinį mokestį ir vėliau savo kompiuteryje įdiegė nuotolinio valdymo programą „*AnyDesk*“ (toliau – *AnyDesk*), kad galėtų naudotis *FPC* platformos teikiamomis mokymo ir atliekamų investicijų priežiūros paslaugomis. Per *AnyDesk* pareiškėjas taip pat gaudavo pasiūlymus atlikti paskesnius mokėjimus. Kai pareiškėjas atsisakė atlikti *FPC* platformos siūlomus mokėjimus, šios platformos atstovas pasiūlė pareiškėjui atsiimti investuotas lėšas ir iš atliktų investicijų uždirbtą pelną. Norėdamas atsiimti šias lėšas, pareiškėjas turėjo prisijungti prie savo elektroninės bankininkystės, taip save identifikuodamas. Pareiškėjas pabrėžė, kad jungdamasis prie elektroninės bankininkystės ir patvirtindamas tokį prisijungimą SMS žinute gautu saugos kodu niekam šio saugos kodo neatskleidė. Tai, kad *FPC* platformos atstovas per *AnyDesk* galėjo prieiti prie informacijos, kuri sudarė galimybę disponuoti pareiškėjo banko sąskaitoje esančiomis lėšomis, pareiškėjas nurodė supratęs tik vėliau. Pareiškėjo teigimu, per *Coinbase* platformą *FPC* platformai buvo atlikti mokėjimai, kurių bendra vertė siekė 11 320,86 EUR, tačiau sutartų mokymo paslaugų *FPC* platforma pareiškėjui taip ir nesuteikė. Negavęs sutartų paslaugų, pareiškėjas kreipėsi į *FPC* platformą, prašydamas gražinti šiai platformai pervestas lėšas, tačiau *FPC* platforma

¹ *Revolut Payments UAB* buvo reorganizuota, ją prijungiant prie *Revolut Bank UAB*, todėl nuo 2022 m. liepos 1 d. *Revolut Payments UAB* teisės ir pareigos pagal jos sudarytas galiojančias finansinių paslaugų ir kitas sutartis, įskaitant iš šių sutarčių kilusius ginčus, perėjo *Revolut Bank UAB*.

jų negražino.

2022 m. kovo 23 d. bankas informavo pareiškėją, kad įvertins pareiškėjo prašyme nurodytą informaciją, įskaitant galimybes gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų Nr. 2, 3, 4 ir 5 sumas, ir atskirai informuos pareiškėją apie tokio vertinimo rezultatus. Tą pačią dieną bankas papildomai susisiekė su pareiškėju ir paprašė pateikti papildomos informacijos dėl jo prašyme nurodytų aplinkybių.

2022 m. kovo 28 d. bankas kreipėsi į gavėjos finansų įstaigą (*AS LHV Bank*) dėl galybės atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas ir gražinti jų sumas pareiškėjui.

2022 m. kovo 29 d. pareiškėjas pateikė bankui papildomą prašymą gražinti ginčijamos mokėjimo operacijos Nr. 1 sumą. Papildomą prašymą pareiškėjas grindė tomis pačiomis, kaip ir pradiniame jo prašyme buvo nurodytos, aplinkybėmis ir priežastimis.

2022 m. balandžio 6 d. bankas informavo pareiškėją, kad savo lėšomis ginčijamų mokėjimo operacijų sumų nekompensuos, nes ginčijamos mokėjimo operacijos buvo autorizuotos paties pareiškėjo ir tinkamai įvykdytos gavėjai (*Coinbase* platformai), o paskesni mokėjimai *FPC* platformai buvo atlikti per gavėjos platformą, o ne tiesiogiai iš pareiškėjo *Revolut* sąskaitos. Bankas taip pat nurodė, kad kreipėsi į gavėjos finansų įstaigą dėl galybės atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas ir gražinti jų sumas pareiškėjui ir kad apie šio proceso eigą informuos pareiškėją atskirai.

2022 m. gegužės 10 d. pareiškėjas pakartotinai kreipėsi į banką, prašydamas gražinti jam visų ginčijamų mokėjimo operacijų sumas, tačiau 2022 m. gegužės 17 d. buvo informuotas, kad ginčijamų mokėjimo operacijų sumų bankas nekompensuos, o gražinti jų kitu būdu nėra galimybės, nes gavėjo finansų įstaiga nereaguoja į banko kreipimusis dėl ginčijamų mokėjimo operacijų atšaukimo ir jų sumų negražino.

2022 m. gegužės 31 d. pareiškėjas dar kartą kreipėsi į banką dėl ginčijamų mokėjimo operacijų sumų gražinimo. Kreipimesi pareiškėjas nurodė tas pačias aplinkybes, kurias buvo nurodęs bankui anksčiau, tačiau papildomai pažymėjo, kad nelaiko ginčijamų mokėjimo operacijų jo paties autorizuotomis, nes *FPC* platforma, kaip pareiškėjui tapo žinoma vėliau, galimai vykdė fiktyvią veiklą, jį apgavo ir sukčiavimo būdu išviliojo iš jo lėšas.

2022 m. birželio 2 d. bankas dar kartą informavo pareiškėją, kad ginčijamų mokėjimo operacijų sumos pareiškėjui nebus kompensuotos, o susigražinti jų iš gavėjo nėra galimybės dėl ne nuo banko priklausančių aplinkybių (gavėjos finansų įstaiga nereagavo į banko kreipimusis).

Nesutikdamas su banko sprendimu, pareiškėjas 2022 m. birželio 21 d. kreipėsi į Lietuvos banką dėl kilusio vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas prašė Lietuvos banko rekomenduoti bankui gražinti (kompensuoti) jam ginčijamų mokėjimo operacijų sumas. Kreipimesi pareiškėjas nurodė, kad sudarė sutartį su *FPC* platforma, kurioje jam buvo atidaryta investavimo sąskaita, sumokėjo platformai pradinį mokestį (depozitą), o vėliau *FPC* platformos atstovų paragintas atliko paskesnius mokėjimus šiai platformai, kad galėtų investuoti į naftos ir valiutų prekybą. Pareiškėjo teigimu, *FPC* platforma jam garantavo, kad su kiekvienu atliktu mokėjimu jis uždirbs 10 proc. tokio mokėjimo siekiantį pelną. Laikui bėgant, pareiškėjas teigė supratęs, kad *FPC* platforma galbūt vykdo fiktyvią veiklą, todėl paprašė gražinti lėšas, kurias jai buvo pervedęs, tačiau platforma šių lėšų pareiškėjui negražino. Kadangi negavo iš *FPC* platformos sutartų paslaugų, pareiškėjas kreipėsi į banką dėl ginčijamų mokėjimo operacijų sumų gražinimo (kompensavimo), tačiau bankas atsisakė tenkinti šį jo prašymą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė pagrįstai priėmęs vykdyti ir įvykdes ginčijamas mokėjimo operacijas, nes jos buvo tinkamai autorizuotos paties pareiškėjo. Banko teigimu, ginčijamos mokėjimo operacijos buvo įvykdytos laikantis Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalies, 43 ir 50 straipsnių nuostatų, taip pat Sutarties 14 punkto nuostatų.

Bankas papildomai pažymėjo, kad, bendraudamas su banku, pareiškėjas patvirtino, kad *FPC* platformos atstovų paragintas pats atsidarė *Revolut* sąskaitą banke ir piniginę *Coinbase* platformoje (toliau – *Coinbase* pinigine), o po to pats atliko ginčijamas mokėjimo operacijas, siekdamas iš *Revolut* sąskaitos pervesti lėšas į savo *Coinbase* piniginę, o vėliau iš šios piniginės atlikti paskesnius mokėjimus į *FPC* platformos atstovų nurodytą (-as) piniginę (-es). Pareiškėjo teigimu, atliekant minėtus mokėjimus, *FPC* platformos atstovai per *Anydesk* stebėdavo jų atlikimą, o pareiškėjui sėkmingai jas atlikus, susisiekdavo su pareiškėju ir duodavo jam patarimus, kur ir kaip investuoti šių mokėjimų sumas. Kai *FPC* platformos atstovai informavo pareiškėją, kad, norėdamas prisijungti prie savo investavimo sąskaitos *FPC* platformoje ir iš jos persivesti jam priklausančias lėšas, pareiškėjas turi atlikti papildomą mokėjimą, pareiškėjas teigė supratęs, kad galimai tapo investicinio sukčiavimo auka.

Bankas taip pat atkreipė dėmesį, kad iki atliekant ginčijamą mokėjimo operaciją Nr. 1 pareiškėjui buvo teiktas įspėjimas apie galimas rizikas atliekant mokėjimus naujai ir (ar) galimai nežinomai gavėjai, tačiau pareiškėjas jų nepaisė, patvirtino gavėją ir atliko jai ginčijamas mokėjimo operacijas.

Pasisakydamas dėl ginčijamos mokėjimo operacijos atšaukimo galimybių, bankas nurodė, kad norėjo sudaryti pareiškėjui papildomą galimybę atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas ir po to, kai jos buvo tinkamai įvykdytos, tačiau to negalėjo padaryti dėl nuo gavėjos finansų įstaigos priklausančių aplinkybių (gavėjos finansų įstaiga nereagavo į banko kreipimuisi ir ginčijamų mokėjimo operacijų sumų negražino).

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Ginčas kilo dėl banko atsisakymo gražinti (kompensuoti) pareiškėjui penkių ginčijamų mokėjimų operacijų sumas (iš viso 9 867,55 PLN ir 11 320,86 EUR).

Nors pareiškėjo nurodytos ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo aplinkybės yra gana nenuoseklios, savo kreipimesi į Lietuvos banką jis aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė, kad ginčijamas mokėjimo operacijas atliko jis pats, norėdamas investuoti per *FPC* platformą ir iš šių investicijų gauti pelno, o supratęs, kad negauna iš šios platformos sutartų paslaugų, kreipėsi į banką dėl ginčijamų mokėjimo operacijų sumų gražinimo (kompensavimo). Tai, kad ginčijamas mokėjimo operacijas atliko jis pats, remiantis banko pateiktais įrodymais (banko ir pareiškėjo susirašinėjimo kopijomis), pareiškėjas buvo anksčiau patvirtinęs ir pačiam bankui. Atsižvelgiant į pirmiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad tarp šalių nėra ginčo dėl ginčijamų mokėjimo operacijų autorizuotumo, todėl ginčijamų mokėjimo operacijų autorizavimo klausimas sprendime nebus plačiau analizuojamas, o ginčijamos mokėjimo operacijos laikytinos autorizuotomis.

Nagrinėjamu atveju esminis pareiškėjo reikalavimas, kad bankas gražintų (kompensuotų) ginčijamų mokėjimo operacijų sumas. Tokį reikalavimą pareiškėjas grindė tuo, kad negavo iš trečiosios šalies (*FPC* platformos) sutartų paslaugų ir įtarė, kad ši platforma galimai vykdo fiktyvią veiklą. Bankas teigė tinkamai įvykdęs pareiškėjo autorizuotas ginčijamas mokėjimo operacijas, o prieš tai netgi įspėjęs jį apie galimas sukčiavimo rizikas, todėl neturi pareigos kompensuoti pareiškėjui šių mokėjimo operacijų sumų. Bankas taip pat nurodė, kad atšaukti įvykdytų ginčijamų mokėjimo operacijų po to, kai jos buvo tinkamai įvykdytos, ir gražinti jų sumų pareiškėjui nebuvo galimybės dėl nuo gavėjos finansų įstaigos priklausančių aplinkybių.

Ginčas kilo dėl pareiškėją ir banką siejančių mokėjimo paslaugų teikimo santykių. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Mokėjimų įstatymas.

Vertinant pareiškėjo keliamo reikalavimo pagrįstumą, svarbu pažymėti, kad autorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neturi imperatyvios pareigos gražinti mokėtojui jos sumos, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus lėšų gavėjo ar per lėšų gavėją inicijuotos mokėjimo operacijos sumos gražinimo atvejus, kurie nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, nes ginčijamos mokėjimo operacijos buvo inicijuotos tiesiogiai iš pareiškėjo *Revolut* sąskaitos. Lietuvos banko vertinimu, kitais negu paminėtas atvejais pareiga gražinti mokėtojui autorizuotos mokėjimo operacijos sumą bankui galėtų kilti nebent tik tada, jeigu būtų nustatyta, kad bankas ją įvykdė netinkamai arba jos visai neįvykdė (Mokėjimų įstatymo 51 straipsnis).

Mokėjimų įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas žino ir gali patvirtinti mokėtojui ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje, reglamentuojančiame mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų vykdymo terminus. Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo

50 straipsnio 1 ir 5 dalimis, mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu.

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas pateikė bankui mokėjimo nurodymus atlikti ginčijamas mokėjimo operacijas gavėjai (*Coinbase* platformai), o ne *FPC* platformai. Pagal Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalį, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai. Byloje nenustatyta aplinkybių, kurios leistų teigti, kad pareiškėjo inicijuoti mokėjimo nurodymai dėl ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo galėjo buvo pateikti pažeidžiant Sutarties, Mokėjimų įstatymo ir (ar) kitų teisės aktų nuostatas. Bankas įvykdė šiuos mokėjimo nurodymus pagal juose nurodytą unikalų identifikatorių, t. y. pareiškėjo nurodytą gavėjos (*Coinbase* platformos) mokėjimo sąskaitos numerį, ir ginčijamų mokėjimo operacijų sumas pervedė gavėjos finansų įstaigai (*AS LHV Bank*). Nors byloje neturima duomenų, kada tiksliai gavėjos finansų įstaiga įskaitė ginčijamų mokėjimo operacijų sumas į gavėjos mokėjimo sąskaitą, pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad ginčijamų mokėjimo operacijų sumos (ar jos vertę atitinkantis kitas turtas) buvo įskaitytos į jo *Coinbase* piniginę, kurią jam atidarė gavėja, ir iš šios piniginės buvo atlikti paskesni mokėjimai į kitas *FPC* platformos atstovų pareiškėjui nurodytas pinigines, leidžia daryti išvadą, kad bankas įvykdė pareiškėjo pateiktus mokėjimo nurodymus atlikti ginčijamas mokėjimo operacijas gavėjai. Byloje nėra duomenų, kad po to, kai ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos, pareiškėjas būtų kreipęsis į banką dėl pavėluoto arba netinkamo jų įvykdymo, taigi, pagrindo teigti, kad pareiškėjo pateikti mokėjimo nurodymai atlikti ginčijamas mokėjimo operacijas buvo įvykdyti netinkamai arba pavėluotai, taip pat nėra.

Iš pateiktų duomenų taip pat matyti, kad bankas dėjo papildomas pastangas, kad pareiškėjas būtų iš anksto išpėtas apie galimas sukčiavimo rizikas, tinkamai jas įsivertintų ir, jei nėra tikras dėl gavėjos patikimumo, neatliktų jai ginčijamų mokėjimo operacijų. Byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas, 2022 m. sausio 26 d. gavęs tokį įspėjimą, būtų kreipęsis į banką ir siekęs išsiaiškinti tokio įspėjimo priežastis. Įvertinus tai, kad, nors ir gavęs minėtą pranešimą, pareiškėjas periodiškai (2022 m. sausio 26 d., sausio 28 d., vasario 14 d. ir vasario 15 d.) atliko paskesnius mokėjimus tai pačiai gavėjai, t. y. ginčijamas mokėjimo operacijas, darytina išvada, kad galimos rizikos, dėl kurių jis buvo išpėtas, jam tuo metu buvo priimtinos ir jis aktyviais veiksmais siekė, kad būtų įvykdytos ginčijamos mokėjimo operacijos gavėjai. Remiantis bylos duomenimis, pareiškėjas naudojosi gavėjos (*Coinbase* platformos) teikiamomis paslaugomis ir joje turėjo asmeninę *Coinbase* piniginę, iš kurios atliko paskesnius mokėjimus *FPC* platformai ir (ar) šios platformos atstovų nurodytiems asmenims. Šios aplinkybės, Lietuvos banko nuomone, leidžia daryti išvadą, kad, atlikdamas ginčijamas mokėjimo operacijas gavėjai, pareiškėjas turėjo (galėjo) suprasti, kam ir kokiais tikslais jas atlieka. Kreipdamasis į banką, o vėliau į Lietuvos banką, pareiškėjas nereiškė pretenzijų dėl gavėjos suteiktų jam paslaugų kokybės ar tinkamumo, t. y. pareiškėjas aiškiai įvardijo, kad prašo gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų sumas dėl to, kad negavo sutartų paslaugų iš *FPC* platformos, o ne iš gavėjos.

Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. To paties straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad po to, kai mokėjimo nurodymas yra gautas mokėjimo paslaugų teikėjo, jį atšaukti galima tik tuo atveju, jeigu dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas.

Iš bylos duomenų matyti, kad dėl ginčijamų mokėjimo operacijų Nr. 2, 3, 4 ir 5 pareiškėjas pirmą kartą kreipėsi į banką praėjus beveik mėnesiui nuo ginčijamos mokėjimo operacijos Nr. 5 atlikimo ir beveik dviem mėnesiams nuo ginčijamos mokėjimo operacijos Nr. 2 atlikimo, o dėl ginčijamos mokėjimo operacijos Nr. 1 – praėjus daugiau nei dviem mėnesiams nuo jos atlikimo, t. y. po to, kai ginčijamos mokėjimo operacijos jau buvo įvykdytos ir jų sumos perduotos gavėjai. Taigi, pareiškėjas į banką kreipėsi suėjus Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatytam terminui, po kurio atšaukti mokėjimo nurodymo nėra galimybės, nebent yra to paties straipsnio 4 dalyje nurodytos aplinkybės, t. y. jei dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir, kai taikoma, yra gautas lėšų gavėjo sutikimas.

Remiantis banko pateikta informacija, nors jis ir buvo linkęs sudaryti pareiškėjui papildomą galimybę mėginti atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas po to, kai jos buvo tinkamai įvykdytos ir jų sumos perduotos gavėjai (Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalis), ginčijamų mokėjimo

operacijų atšaukimas nebuvo galimas dėl ne nuo banko priklausančių priežasčių, t. y. gavėjo finansų įstaiga nereagavo į banko kreipimuisi ir negražino bankui ginčijamų mokėjimo operacijų sumų. Kaip minėta pirmiau, vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalimi, ginčijamos mokėjimo operacijos po to, kai jos buvo įvykdytos ir jų sumos perduotos gavėjai, galėjo būti atšauktos tik tada, jei gavėja būtų davusi savo finansų įstaigai sutikimą jas atšaukti, gavėjos finansų įstaigai nurašant jų sumas iš gavėjos mokėjimo sąskaitos šioje finansų įstaigoje ir pervedant jas bankui, kad šis galėtų įskaityti jas atgal į pareiškėjo *Revolut* sąskaitą. Iš bylos duomenų matyti, kad bankas kreipėsi į gavėjos finansų įstaigą dėl ginčijamų mokėjimo operacijų atšaukimo 2022 m. kovo 28 d. Lietuvos bankas neturi galimybės įvertinti, ar ir kada gavėjos finansų įstaiga informavo gavėją apie gautą prašymą atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas, tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad byloje nėra duomenų, jog gavėjo finansų įstaiga būtų gražinusi bankui ginčijamų mokėjimo operacijų sumas ir (arba) informavusi banką, jog gavėja sutinka atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas ir jų sumos bus gražintos, Lietuvos bankas daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju gavėjos sutikimas atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas nebuvo gautas. Nesant gavėjos sutikimo, ginčijamos mokėjimo operacijos negalėjo būti atšauktos, todėl pagrindo teigti, kad bankas nepagrįstai ar neteisėtai neatšaukė ginčijamų mokėjimo operacijų, nėra.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, pagrindo teigti, kad nagrinėjamu atveju bankui kyla (galėtų kilti) pareiga kompensuoti pareiškėjui ginčijamos mokėjimo operacijos sumą, nenustatyta, todėl pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis